

[Krag.]

handlinger. Vi har gjort glædelige Erfaringer, vi har for det første erfaret, at trods Splid og Strid i Tiden kan Partier, som staaar hinanden imod, og Personer, som har staaet hinanden politisk imod, mødes i en loyal Forhandling og fra alle Sider energisk arbejde for, at Løfter, som gensidig er afgivet, ogsaa kan blive indfriet. Det er en glædelig Erfaring, vi i saa Henseende har gjort, og jeg haaber, at den samme Erfaring er vundet ogsaa indenfor de Grupper, som den høje Regering repræsenterer.

Men naar den højtærede Statsminister siger, at han haaber tillige, at Venstre har høstet Belæring med Hensyn til Betydningen af, at den omfattende Interesseskreds plejes, som Bønder og Arbejdere har fælles, ja, saa vil jeg sige til den højtærede Minister: Ja vel, som Bønder og Arbejdere har fælles som Borgere i det fælles Samfund, de Interesser, som disse Samfundsklasser har fælles ogsaa med hele det øvrige Samfund, og som kortelig kan udtrykkes derigennem, at vi alle maa sætte det egne til Side og fæste os saa langt ved det fælles, at der trods trange Tider bliver Mulighed for at leve og virke i dette Land.

Jeg mener, at det er det, som har fundet Udtryk gennem den sluttede Overenskomst og den Lovgivning, som er blevet knyttet til denne, saa sikkert som det er, at det afsluttede Forlig i lige Grad har Ærinde til samtlige Samfundsklasser i det danske Samfund og i lige Grad overfor alle Samfundsklasser har det Maal at tjene det fælles Vel. Vilkaaret for, at vort Samfund skal arbejdes ud af Vanskelighederne, er fremdeles, som det er i Øjeblikket, at Prisen for gensidig Tjenesteydelse os imellem svarer til de Indtjeningsmuligheder, som det danske Samfund har paa de fremmede Markeder, at der i den offentlige Husholdning sættes Stævne efter Evne, og at Klasseinteresserne til enhver Tid maa vige for Helhedens Interesse.

Til den højtærede Finansminister skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Den højtærede Finansminister forsikrede om, at han, nu da han staaer nærved Afslutningen af en Epoke i sit offentlige Liv, paa ingen Maade har udviklet sig til Akrobat i Laanefaget. Nej, det har jeg jo heller ikke paastaet, om end jeg maa tilstaa, at jeg havde det Indtryk, at vi havde faaet en Akrobat i Laanefaget, da den højtærede Minister laante Dollars — var det ikke i 1926 —, og hans Lovsang genlød fra Skagen til Gedser for den glimrende Transaktion, der her var foretaget.

Den højtærede Finansminister mindede om Statsgældens Vækst i Venstres Regeringsperiode og forklarede, at fra 1927 til 1929 steg Statsgælden med 210 Mill. Kr. Tror den højtærede Minister nu virkelig, at han kan imponere nogen i denne Sal med dette Tal, uden at han gør det allerfjerneste Forsøg paa at forklare, at dette kunde være undgaaet under Hensyn til de Opgaver, der forelaa til Løsning, ved de Midler, som vi uden at gaa Laanevejen raadede over til Løsningen af disse Opgaver? Hvis den højtærede Minister havde paavist, at vi kunde i Tiden fra 1926 til 1929 være kommet igennem de Problemer, som den Gang var bestemmende for vort offentlige Liv, uden at rejse disse Laan, ja, saa kunde der have været Mening i den højtærede Ministers Kritik; nu kan jeg oprigtig talt ingen finde.

Og naar den højtærede Minister peger paa, at i den Periode, hvori han nu har staaet i Spidsen for Statens Finanser, andrager de samlede Afdrag 135 Mill. Kr., saa er det naturligvis et ret imponerende Tal, et Tal, som jeg synes er større og væsentlig større end forsvarligt under Hensyn til den Bærevne, som de Skatteydere har besiddet, der har maattet udrede dette meget store Afdragsbeløb. Men naar den højtærede Minister nu faar laant de 85 Mill. Kr., som han har faaet Bemyndigelse til at laane, eller hans Efterfølger faar denne Transaktion foretaget, saa har den højtærede Minister jo faktisk med Overtrækket i Nationalbanken og Laanet, om jeg maa kalde det saaledes, i Girofonden stiftet en Gæld paa 160 Mill. Kr.

Jeg siger ikke hermed, at saaledes som Statens Forvaltning har formet sig i de senere Aar, kunde Resultatet være blevet et andet; jeg føler mig ganske vist overbevist om, at det kunde være blevet et andet, hvis man i Tide havde villet sætte Stævne efter Evne. Men jeg tror dog at være berettiget til at sammenstille disse Tal for derigennem at give et Bidrag til Forstaaelsen af, hvor omhyggelig det finansielle Styre, som vi i de senere Aar har haft, har været for Opretholdelsen af Balancen.

Naar den højtærede Finansminister trøstede sig med, at de 3 foregaaende Driftsaar i hvert Fald havde frembragt et Overskud paa Driften paa 38 Mill. Kr., saa synes jeg, at det staaer højt besynderligt til, at den højtærede Minister har afbetalt 135 Mill. Kr. paa Gælden. Det kan da saa kun være sket ved Forbrug af Kassebeholdningen og saa ved Gældsstiftelse, andre Midler kan den højtærede Minister, naar Driftsoverskuddet ikke en Gang andrager